

[Justitsministeren.]

Pressens Ytringsfrihed. Det var det paa ingen Maade, for det var udelukkende en Paataleregulering, som blev givet, og ikke nogen Ændring i Presseloven. I Betragtning af den megen Modstand, som denne Bestemmelse vakte — til Dels med Urette —, har jeg imidlertid ikke haft noget imod at lade den falde. Det er sket.

Den anden Del af det paagældende Lovforslag er gaaet over i Lovforslaget om Forbud mod visse Sammenslutninger, og det paa en Maade, som jeg er i høj Grad tilfreds med. Jeg kan ligesom den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, ikke noksøme prisen den Affattelse, denne Bestemmelse har faaet ved Overflytningen til det andet Lovforslag. Det er en klar Bestemmelse, som er rettet imod alle de Foranstaltninger, Slagsmaal eller anden grov Uorden, som har fundet Sted paa offentlig Gade eller Plads eller andet offentligt Sted. Netop en saadan Bestemmelse behøvede vi, saaledes at vi kan faa en virkelig Straf sat i Stedet for de Bøder, som tidligere kunde idømmes efter Lovvedtægten, og jeg er saare glad for denne Bestemmelse. Den foreligger nu i forbedret Skikkelse, i hvert Fald i skærpet Form, efter at den er blevet flyttet over i det andet Lovforslag.

Hvad angaar Vaabenloven, sagde det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, at man maatte passe paa, at Ministeriets Praktisering af den Bestemmelse, der indeholdes i Ændringsforslag Nr. 3, ikke vilde forvolde for stort et Apparat. Det skal jeg drage Omsorg for. Ligeledes skal jeg drage Omsorg for, at de Bestemmelser, der nu er gældende, men som vil dækkes af Vaabenloven i Henhold til Ændringsforslag Nr. 5, ophæves.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spørger, om der er Uorden, som der kræves Midler imod. Jeg er meget forbauset over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa hurtigt har glemt alle de Optøjer, vi har haft her i Byen og andetsteds i Landet. Desværre vil det vel ikke vare længe, før der bliver gjort lignende Forsøg igen. Jeg mærkede mig imidlertid en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som sagde, at i den senere Tid havde der jo været Ro. Ja, det er meget rigtigt. Det har været let at se, at siden disse Lovforslag blev fremsat, har der været en meget stærk Dæmpning af alle Optøjer, fordi man vilde ikke give Anledning til, at disse Lovforslag blev gennemført. Man har holdt sig i Ro, og jeg vil meget tilraade de Herrer Uro-

stiftere at holde sig i Ro, ogsaa naar disse Lovforslag er gennemført, for ellers vil det let komme til at gaa dem meget ilde.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at disse Love gik ud paa at indskrænke den moderne sportslige Aand, som nu begejstrer Ungdommen. Det tror jeg slet ikke. Adgangen til at drive Sport bliver ikke i mindste Maade paavirket af disse Lovforslags Vedtagelse; derimod vil de maaske nok kunne siges at bevirke, at det ikke bliver lige saa et som hidtil at forðærve Ungdommen ved at paatrykke den et bestemt Stempel allerede i en tidlig Alder, nemlig Uniformen, og før Ungdommen ind i Kadrer, saaledes at de skal gaa efter andres Ordre og ikke kan danne sig en personlig Overbevisning ved Selvsyn og Selvtænkning.

Hvis Lovene ogsaa skulde faa denne Virkning, vilde jeg hilse det med megen Glæde, idet de politiske Partier efter min Anskuelse ikke bør bestræbe sig alt for meget for at paatrykke Ungdommen færdige Meninger og lade dem løbe videre med dem. Jeg ser paa et æret Medlems Glimt i Øjet, at han har svært Lyst til at gøre det (*Hans Thyge Jacobsen*: Jeg tænker paa D. U. I.). Jeg tror, det ærede Medlem skal lade være med det. Uniformsforbudet er en Ting, som pædagogisk set er udmærket; lad Børnene have Lov til at løbe rundt i Uniform, men naar Ungdommen begynder at blive voksen, skal den være fri for at være uniformeret og skal selv danne sig sine Anskuelser. (*Ole Bjørn Kraft*: Den skal selv?). Den skal det helst, ja, men det var ikke et bydende „skal“ men et ønskende „skal“.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kritiserede de Domme, der er faldet i Uniformssager. Man skal jo have Lov til at kritisere Domme — naturligvis —, naar man gør det sagligt, men jeg maa fremholde heroverfor, at det var udmærket rigtige Domme, der faldt i Uniformssagerne. De unge Mennesker, som var ude det første Sted, var uniformerede. (*Pürschel*: Nej). Jo, de var, det siger Domstolene, og det maa det ærede Medlem virkelig rette sig efter og holde sig til. Den anden Ungdom har ogsaa været for Retten, ikke paa min Foranledning, men paa andres, og Dommen er faldet og har givet mig fuldkommen Medhold i min Opfattelse, nemlig at de unge Socialdemokrater ikke var uniformerede. (*Ole Bjørn Kraft*: Men det var ikke de samme Dommere). Er der nogle Dommere, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft retter sig efter, og andre, han ikke respekterer. Det er en hel ny Deling af